

Yıl 1980

– Hatice TML · 03 Eylül 2013

Yıl 1980

Ortalığın sessizliğinde boğuluyor insan

Sabah ezanı vaktiyle çalan

Kapının sesiydi avazıyla bağırın

Gözlerin güneşe hasret vakti

Kimdi geldi ve lanetiyle gitti

Elleri dolu,arkadan biri feryat etti

Gitti babam gitti...

Anlaşılmayan ağlayışlar

Görülmemiş feryatlar

Kim kime yanar

Bilinmez ağıtlar

Nereye gitti gelenler, kimdi gidenler

Ağlar çocuk nereye gitti babam

Biriken sorulara cevap veremedi ki anam

Ah dertli anam bilemezdim ki neler görmüş kafan

Dert olmuş sana dünyan

Bilinmeyen cevabın sorusuyla geldim yine ben

Neredeydi ki babam

Neden benim babam

Götürenler kimdi be anam

Yaman bakıyor can anam yaman

Oturmuş ağlar ne gelir ki elden gariban

Ablam saklıyor gözyaşlarını

Abim in burnunda öfke buram buram

Ben çocukça bakıyorum sedirde duran,

Anamın ayakları olmuş kangren

Acılarla, selleri gözden akıtır zaman

İlacı olmayan dert var bende ahı tutamam

Kanına girdikleri babamı ben bile kurtaramam

Kime sığınayım şimdi ben babam

Yıl 1990

Evimize düştü ateşli duman

Ağlayan çocuktum o zaman, şimdi oldum kocaman

Hala gelmedin, hala ağlıyorum be babam

HATİCE TML(03.09.2013)